

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(11.ஸஞ்சார பத்ததி)

(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமாளின் திருவடிகள்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

261. அக்ரஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந்
இதி சீதா அபி யத்வ்ருத்திம் இயேஷ ப்ரணமாமி தாம்

பொருள் - பாதுகையே! இராமன் கானகம் புறப்பட்டபோது, நீ அவன் முன்பாகச் சென்று தர்ப்பைப் புற்கள், முள் ஆகியவற்றை மிதித்தபடி, நான் செல்கிறேன் என்று புறப்பட்டாய். உனது இந்தக் கைங்கர்யத்தைக் காண்பதற்குச் சீதை மிகவும் ஆசைப்பட்டாள். அப்படிப்பட்ட உன்னை நான் வணங்குகிறேன்.

262. சரத: சதம் அம்ப பாதுகே ஸ்யாம்
ஸமய ஆஹூத பிதாமஹ ஸ்துதாநி
மணிமண்டபிகாஸு ரங்கபர்த்து:
த்வததீநாநி கதாகதாநி பச்யந்

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளை அவனது தாய்போன்று பாதுகாக்கும் பாதுகையே! உற்சவ காலத்தில் ப்ரம்மன் உட்பட அனைத்து தேவதைகளும் இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் வீற்றுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துதிக்கக் காத்து நிற்கின்றனர். உன்னைத் தனது திருவடிகளில் சாற்றிக் கொண்டு அரங்கன் வருகிறான். இவ்விதமாக உள்ள இந்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் சஞ்சாரத்தை நான் நூறு வருடங்கள் திருவரங்கத்தில் இருந்து காண வேண்டும்.

263 த்வத் அதீந பரிக்ரமோ முகுந்த:
தத் அதீந: தவ பாதுகே விஹார:
இதரேதர பாரதந்தர்யம் இத்தம்
யுவயோ: ஸித்தம் அநந்ய தந்த்ர பூம்நோ:

பொருள் - பாதுகையே! நீயும் ஸ்ரீரங்கநாதனும் எதற்காகவும், யாரையும் நாடி இருப்பதில்லை. அதனால் உங்கள் இருவர் விஷயத்தில் நடப்பது என்ன தெரியுமா? தான் அங்கும் இங்கும் ஸஞ்சாரம் செய்வதற்கு உன்னையே ஸ்ரீரங்கநாதன் நாடி உள்ளான். இது போன்று அதே விஷயத்தின் மூலம், உனது கம்பீரம் வெளிப்பட நீ அவனை நாடி இருக்க வேண்டியுள்ளது. இப்படி ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து உள்ளீர்கள்.

264. ரஜஸா தமஸா ச துஷ்ட ஸத்தவே
கஹநே சேதஸி மாமகே முகுந்த:
உசிதம் ம்ருகயா விஹாரம் இச்சந்
பவதீம் ஆத்ருத பாதுகே பதாப்யாம்

பொருள் - பாதுகையே! என்னுடைய மனமானது ரஜோகுணத்தாலும், தமோ குணத்தாலும் கெட்டுப் போய், இருண்ட காடு போன்று உள்ளது. இந்த மனதில் ஸத்வ குணத்தைச் சேர்ந்த ஏதும் உண்டாவதில்லை. இவ்விதம் என் மனம் இருள் மற்றும் புழுதி அடைந்து உள்ளது. இந்த இருண்ட கானகத்தில் வேட்டையாடி, அதில் உள்ள விலங்குகளைத் துரத்த ஸ்ரீரங்கநாதன் விருப்பம் கொண்டான். ஆகையால் உன்னைத் தனது திருவடிகளில் சாற்றியபடி எனது மனதிற்குள் வந்தான் போலும்.

265. ஷுமயா ஜகதாம் அபி த்ரயாணாம்

அவநே தேவி பதாவநி த்வயைவ

அபிகமயதம: அபி ஸம்ச்சிரிதாநாம்

அபிகந்தா பவதி ஸ்வயம் முகுந்த:

பொருள் - பாதுகாதேவீ! அனைத்து அடியார்களும் தனது இருப்பிடத்திற்கு வந்து தன்னை வணங்கும்படியாக இருக்கும் ஸ்வபாவம் உடையவன் பெரியபெருமாள் ஆவான். நீயோ மூன்று உலகங்களையும் பாதுகாப்பதில் சிந்தனை கொண்டவளாக உள்ளாய். ஆக உன்னால்தான் ஸ்ரீரங்கநாதன், தனது இருப்பிடத்தை விட்டுக் கிளம்பி, அடியார்கள் உள்ள இடத்தை, தானே தேடிப் போகிறான்.

266. சிரஸா பவதீம் ததாதி கச்சித்

வித்ருத: கோ அபி பதஸ்ப்ருசா பவத்யா

உபயோ: மதுவைரி பாதரசேஷ

த்வத் அதீநாம் கதிம் ஆமநந்தி ஸந்த:

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த கண்ணனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! பெரியபெருமாள் சஞ்சாரம் செய்ய வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டவுடன், உன்னைத் தனது தலையில் ஏற்றியபடி ஒருவர் வருகிறார். பெரியபெருமானின் திருவடிகளைத் தாங்கி நிற்கும் ஒருவர் உன்னால் தாங்கப்படுகிறார். ஆக இந்த இரண்டு கதிக்கும் நீயே ஆதாரம் என்று பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர்.

267. ஸ்ப்ருசத: சிரஸா பதேந ச த்வாம்

கதிம் உத்திச்ய முகுந்த பாதுகே த்வெள

அவரோஹதி பச்சிம: பதாத் ஸ்வாத்

அத்ரோஹத்யநக: ததேவ பூர்வ:

பொருள் - க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! உன்னை இருவர் தொடுகின்றனர். ஒருவர் உன்னைத் தனது கால்கள் கொண்டு தொடுகிறார், மற்றோருவர் உன்னைத் தனது

தலையால் தாங்குகிறார். தலையால் தொட்டவர் மேலே (பரமபதம்) ஏறியபடி உள்ளார். காலால் தொட்டவர் (நம்பெருமாள் ஆசனத்தில் இருந்து இறங்க எண்ணி, பாதுகை மீது திருவடி வைக்கிறான்) கீழே இறங்குகிறார்.

268. ஸமயேஷு அபதிச்ய ஜைத்ரயாத்ராம்

விவிதாந்த: புர வாகுரா வ்யதீத:

நியதம் மணிபாதுகே பவத்யா

ரமதே வர்த்மநி ரங்க ஸார்வபௌம:

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது அந்தப்புரத்தில், மஹாலக்ஷ்மி போன்ற பலவிதமான வலைகளில் அகப்பட்டு உள்ளான். ஆயினும் உன்னுடன் விளையாடும் ஆவல் கொள்ளும் அவன், பல்வேறு காலங்களில், “ஏதோ அரக்கனை அழிக்கப் போகிறேன்”, என்று தனது வெற்றிக்கான காரணத்தைக் கூறியபடி வெளிவந்து விடுகிறான் .

269. நிஜ ஸம்ஹநந ப்ரஸக்த லாஸ்யம்

சரதி த்வாம் அதிருஹ்ய ரங்கநாத:

பதரசஷிணி பாவநத்வம் ஆஸ்தாம்

ரஸிக ஆஸ்வாதம் அத: பரம் ந வித்ம:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் உன் மீது ஏறிக்கொண்டு, தனது அழகிய திருமேனியில் நேர்த்தியான நாட்டியம் ஏற்படுவது போன்று, ஒய்யாரமாக நடக்கிறான். இத்தகைய திவ்யமான நடையழகைக் காண்பவர்களுக்கு அனைத்துப் பாவங்களும் நீங்குகின்றன என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும், இது போன்ற மற்றோர் அழகை நாம் அறியவில்லை.

270. பதயோரநயோ: பரஸ்ய பும்ஸ:

தத் அநுக்ராஹ்ய விஹார பத்ததேர் வா

சிரஸோ மணிபாதுகே ச்ருதீநாம்

மநஸோ வா மம பூஷணம் த்வம் ஏகா

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! பரமபுருஷனாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளுக்கு ஏற்ற அலங்காரமாக நீ உள்ளாய். அந்தத் திருவடிகள் சஞ்சாரம் செய்யத் தகுந்ததாக உள்ள வழி முழுவதற்கும் நீயே அலங்காரமாக உள்ளாய். வேதங்களின் தலையில் உள்ள ஒப்பற்ற ஆபரணமாக உள்ளாய். என்னுடைய மனதிலும் நீ அலங்காரமாக உள்ளாய்.

271. க்ருபயா மதுவையி பாதரசேஷ
 கடிநே சேதஸி மாமகே விஹார்த்தும்
 மகுடேஷு திவௌகஸாம் விதத்தே
 பவதீ ரத்ந விஸம்ஸ்துலேஷு யோக்யாம்

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! எனது மனம் மிகவும் கடினமான கல் போன்றதாகும். அந்த மனதுடன் பழக நீ செய்வது என்ன? தேவர்களின் கரீடங்களில் மேடு பள்ளங்களாக உள்ள இரத்தினக் கற்றளுடன் நீ பழகிக் கொள்கிறாய் போலும் (அப்போது என் மனதுடன் பழகுவதற்கு எளிதாகிவிடும் அல்லவா).

272. சரணத்வயம் அர்ப்பகஸ்ய சௌரே:
 சரத் அம்போருஹ சாதுரீ துரீணம்
 சகடாஸூர தாடநே அபி குப்தம்
 தவ சக்த்யா கில பாதுகே ததாஸீத்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் க்ருஷ்ணனாக அவதரித்தபோது அவனது திருவடிகளானவை, சரத்காலத்தில் மலரும் தாமரை போன்று முழு அழகையும் பெற்றிருந்தன. அப்படிப்பட்ட மென்மையான திருவடிகளைக் கொண்ட அந்தக் குழந்தை, தனது திருவடிகளால் சகடாசுரனை உதைக்கும் வலிமையை எங்கிருந்து பெற்றது? உனது சக்தியால் அல்லவோ?

273. உத்தஸ்துஷ: ரங்கசயஸ்ய சேஷாத்
 ஆஸ்தாந ஸிம்ஹாஸநம் ஆருருசேஷா:
 மத்யே நிசாந்தம் மணிபாதுகே த்வாம்
 லீலா பதந்யாஸ ஸகீம் ப்ரபத்யே

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஆதிசேஷன் என்னும் தனது படுக்கையிலிருந்து துயில் எழுகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதன், தனது சபையை அடைந்து, ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமரவேண்டும் என்று விரும்புகிறான். இதற்காக உன்னைத் தனது திருவடிகளில் சாற்றிக் கொண்டு நடந்தான். இப்படிப்பட்ட உன்னையே எனக்கு உபாயம் என்று கொள்கிறேன்.

274. ப்ராப்த அதிகாரா: பதய: ப்ரஜாநாம்
உத்தம்ஸிதாம் இத்தம் பாதுகே த்வாம்
ரங்கேசிது: ஸ்வைர விஹார காலே
ஸம்யோஜயந்தி அங்கிரி ஸரோஜ யுக்மே

பொருள் - மிகவும் உயர்ந்த பாதுகையே! பிரம்ம பதவியை அடைபவர்கள் தங்கள் தலைகளில் உன்னை அலங்காரமாக வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் நேரம் வந்தவுடன், உன்னைத் தங்கள் தலையில் இருந்து எடுத்து, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளில் அவர்கள் சேர்த்து விடுகின்றனர்.

275. த்வயா அநுபத்தாம் மணிபாதரசேஷ
லீலா கதிம் ரங்கசயஸ்ய பும்ஸ:
நிசாமயந்த: ந புநர்பஜந்தே
ஸம்ஸார காந்தார கதாகதாநி

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள்கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கத்தில் சயனித்துள்ள பரமபுருஷனாகிய பெரியபெருமான், உன்னைச் சாற்றிக் கொண்டு சஞ்சாரம் செய்கிறான். இதனைக் காண்பவர்கள், இந்த உலகில் பிறப்பது-இறப்பது என்று சுழற்சியை இனி மேற்கொள்வதில்லை.

276. வ்யூஹ அநுப்பூர்வீ ருசிராந் விஹாராந்
பதக்ரமேண ப்ரதிபத்யமாநா
பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே த்வம்
முரத்விஷ: மூர்த்திரிவ த்ரிலோகீம்

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன் போன்று பல வ்யூஹ வரிசை மூலமாகவும், அழகாக அடி எடுத்து ஒய்யார நடை நடக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் சஞ்சாரத்தின் மூலமாகவும் இந்த உலகத்தைப் பெரியபெருமானின் திருமேனி எவ்விதம் காப்பாற்றுகிறதோ, அதுபோல் நீயும் செய்கிறாய்.

277. பதேஷு மந்தேஷு மஹத்ஸ்வபி த்வம்
நீரந்த்ர ஸம்சலேஷவதீ முராரே:
ப்ரத்யாயநார்த்தம் கில பாதுகே ந:
ஸ்வாபாவிகம் தர்சயஸி ப்ரபாவம்

பொருள் - பாதுகையே! பெரியபெருமாள் நம்பெருமாளாக நிற்கும்போது அவன் திருவடிகள் மிகவும் சிறியதாக உள்ளன. சயனித்தவனாக உள்ளபோது பெரிதாக உள்ளன. ஆனால் நீ அவனது திருவடிகளுக்கு ஏற்றபடி உன்னை, சிறிதும் இடைவெளி இன்றி மாற்றிக் கொள்கிறாய். எங்களுக்கு உன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக அல்லவா உனது இயற்கையாக உள்ள இந்தப் பெருமைகளை நீ வெளிப்படுத்துகிறாய்?

278. க்ருபாவிசேஷாத் சஷமயா ஸமேதாம்

ப்ரவர்த்தமாநாம் ஜகத: விபூத்யை
அவைமி நித்யம் மணிபாதுகே த்வாம்
ஆகஸ்மகீம் ரங்கபதே: ப்ரஸத்திம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! பூமியுடன் ஒத்த பொறுமை உடையவரும், இந்த உலகின் நன்மைக்காக அங்கும் இங்கும் உலவியபடி உள்ளவருமாக நீ உள்ளாய். ஸ்ரீரங்கநாதனின் அனுக்ரஹம் என்பதே வடிவம் எடுத்தவளாக நீ உள்ளாய். வேறு எந்தக் காரணத்தினாலும் நீ இல்லை என்றே நான் எண்ணுகிறேன்.

279. உபாகதாநாம் உபதாப சாந்த்யை

ஸுகாவகாஹாம் கதிம் உத்வஹந்தீம்
பச்யாமி சௌரே: பதவாஹிநீம் த்வாம்
நிம்நேஷு துங்கேஷு ச நிவிசேஷாம்

பொருள் - பாதுகையே! துன்பம் கொண்டவர்களின் துயரம் நீங்கும்படி ஸ்ரீரங்கநாதன் அழகாக நடந்து வருகிறான். அப்படி அவன் சஞ்சாரம் செய்யும்போது உயர்ந்த இடங்கள், தாழ்ந்த இடங்கள் என்று பாராமல், அவன் திருவடிகளைத் தாங்கியபடி நீ வருகிறாய். இதனால் நீ உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்று வேற்றுமை காணாமல் உள்ளவள் என்று அனைவரும் கூறுகின்றனர்.

280. ஸஹப்ரயாதா ஸததம் ப்ரயானே

ப்ராப்தாஸநே ஸம்சரித பாத பீடா
அலங்கநீயா ஸஹஜேந பூம்நா
சாயேவ சௌரேர் மணிபாதுகே த்வம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் நடந்து செல்லும்போது, நீ அவன் கூடவே செல்கிறாய். அவன் தனது ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்துவிட்டால், அவன் பாதபீடங்களில் நீயும் அமர்ந்து விடுகிறாய். உனது

இயல்பாகவே அமைந்துவிட்ட பெருமை காரணமாக, தனது நிழலை விட்டுப் பிரிய இயலாதமல் ஸ்ரீரங்கநாதனின் நிழலாக நீ உள்ளாய்.

281. பதஸ்ப்ருசா ரங்கபதிர் பவத்யா

விசக்ரமே விச்வம் இதம் சஷணேந
ததஸ்ய மந்யே மணிபாதரசேஷ
த்வயைவ விக்யாதம் உருக்ரமத்வம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நீ தனது (எம்பெருமானுடைய) திருவடிகளில் இருக்கிறாய் என்ற காரணத்தினால், உன்னால்தான், இந்த உலகம் முழுவதையும் த்ரிவிக்ரமனாக ஸ்ரீரங்கநாதன் அளந்தான். ஆக, உன்னால் அல்லவோ பெரியபெருமாளுக்கு “உருக்கிரமன்” என்னும் திருநாமம் கிடைத்தது என்று கூறலாம்.

282. ஸஞ்சாரயந்தீ பதம் அந்வதிஷ்ட:

ஸஹாய க்ருத்யம் மணிபாதரசேஷ
மாத: த்வம் ஏகா மனு வம்சகோப்து:
கோபாயதோ கௌதம தர்மதாராந்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைத் தாய் போன்று பாதுகாப்பவளே! நீ அல்லவா இராமனின் திருவடிகளை நடக்கும்படிச் செய்தாய்? இதனால் அல்லவா இராமனின் திருவடிகள், கௌதமரின் பத்தினியாகிய அகலிகையின் சாபத்தைத் தீர்த்தன? ஆக, உன்னால் அல்லவா மனுவம்சத்தில் வந்த இராமனுக்கு இந்தப் பெருமை ஏற்பட்டது?

283. தவத்தஸ் த்ரிவிஷ்டபசராந் அஸபத்நயிஷ்யந்

ஆருஹ்ய தார்க்ஷ்யம் அவருஹ்ய ச தத்சஷணேந
சுத்தாந்ந பூமிஷு புநர் மணிபாதரசேஷ
விக்ராம்யதி த்வயி விஹாரவசேந செளரி:

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கு அசுரர்கள் மூலம் எழுந்த துயரத்தை நீக்குவதற்காக, பெரியபெருமான் உன்னை விட்டு, கருடன் மீது ஏறிச் சென்று அவர்களைக் காத்தான். அதன் பின்னர் அவன் மீண்டும் வந்து, அந்தப்புரத்தில் சஞ்சாரம் செய்தபோது உன்னை சாற்றிக் கொண்டான். அப்போது அல்லவா அவனது களைப்பு நீங்கியது?

284. விக்ரம்ய பூமிம் அகிலாம் பலிநா ப்ரதிஷ்டாம்
 தேவே பதாவநி திவம் பரிமாதுகாமே
 ஆஸீததோ திநகரஸ்ய கரோபதாபாத்
 ஸம்ரக்ஷிதும் பத ஸரோஜம் உபர்ய பூஸ்த்வம்

பொருள் - பெரியபெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! பெரியபெருமாள், மஹாபலி மூலம் தானமாக அளிக்கப்பட்ட மூன்று உலகங்களையும் அளந்து எடுக்க வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டான். அப்போது ஆகாயத்தை அளப்பதற்காகத் தனது திருவடியை உயரத் தூக்கினான். அந்த நேரம், தாமரை போன்ற அவன் திருவடிகளின் மீது சூரியன் பட்டு, அவை வாடாமல் இருக்கும்படி, அவன் திருவடியை நீ காத்தாய்.

285. த்வத் ஸங்கமாத் நநு ஸக்ருத் விதிஸம்ப்ரயுக்தா
 சுத்திம் பராம் அதிஜகாம சிவத்வ ஹேதும்
 ரங்காதிராஜ பதரக்ஷிணி கீத்ருசீ ஸா
 கங்கா பபூவ பவதீய கதாகதேந

பொருள் - திருவரங்கத்தின் சக்ரவர்த்தியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! த்ரிவிக்ரமனாக உலகம் அளந்தபோது அவனது திருவடிகளில் ப்ரம்மனால் சேர்க்கப்பட்ட கங்கை, நீ அவன் திருவடிகளில் இருந்ததால், பெயரில் மட்டும் சிவனாக (தூய்மை) இல்லாமல் உண்மையாகவே தூய்மை பெற்றது. இப்படி உள்ளபோது நீ அந்த கங்கையின் மீது இருமுறை பயணித்தாய் (இராமாவதாரத்தில்). அப்படி எனில் கங்கை பெற்ற பேறு என்ன?

286. வ்ருத்திம் கவாம் ஜநயிதும் பஜதா விஹாராந்
 க்ருஷ்ணேந ரங்கரஸிகேந க்ருதாச்ரயாயா:
 ஸஞ்சாரதஸ் தவ ததா மணிபாதரசேஷ
 ப்ருந்தாவநம் ஸபதி நந்தநதுல்யம் ஆஸீத்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! பசுக்களைப் பெருக்கவும், அவற்றைக் காக்கவும் உறுதி செய்த பெரியபெருமாள், க்ருஷ்ணனாகச் சஞ்சாரம் செய்தான். அப்போது அவன் உன்னைச் சாற்றியபடி சஞ்சாரம் செய்தான். இதனால் அவன் உலவிய ப்ருந்தாவனம் முழுவதும் இந்திரனின் தோட்டம் போன்று அழகு பெற்றது.

287. மாத: த்ரயீ மயதயா சரணப்ரமானே

த்வே விக்ரமேஷு விவிதேஷு ஸஹாயபூதே
நாதஸ்ய ஸாது பரிசுஷண கர்மணி த்வம்
துஷ்க்ருத் விநாஸந தசாஸு விஹங்கராஜ:

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளை அவனது தாய் போன்று பாதுகாக்கும் பாதுகையே! வேதமயமாகவே இருந்து, ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளின் சஞ்சாரத்திற்குக் காரணமாக இரண்டு கூறப்பட்டன. அவை என்ன? ஸ்ரீரங்கநாதன் நல்லவர்களைக் காக்கும்போது, அவன் நடந்து செல்ல நீ உதவுகிறாய். நீ தீயவர்களை அழிக்க விரைவாகச் செல்ல கருடன் உதவுகிறான்.

288. பாதாவநி க்வசந விக்ரமணே புஜாநாம்

பஞ்சாயுதீ கரருஹைர் பஜதே விகல்பம்
நித்யம் த்வம் ஏவ நியதா பதயோர் முராரே:
தேநாஸி நூநம் அவிகல்ப ஸமாதி யோக்யா

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் புஜங்கள் ஒரு சில காலகட்டங்களில், ஆயுதம் என்பது இல்லாமல் நகங்கள் கொண்டு, தங்கள் செயலை நிறைவேற்றி விடுகின்றன (ஹிரண்யகசிபு வதம்). ஆனால் திருவடிகள் கொண்டு சஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில் நீ எப்போதும் உள்ளாய். ஆக உனக்குப் பதிலாக வேறு ஒன்று உள்ளது என்ற நிலை இல்லவே இல்லை.

289. அசேஷத்ரவித்பி: அதிகந்தும் அசக்யவ்ருத்தி:

மாதஸ்த்வயா நிரவதி: நிதி: அப்ரமேய:
ரத்யாந்தரேஷு சரணாவநி ரங்கஸங்கீ
வாத்ஸல்ய நிக்நமநஸா ஜநஸாத் க்ருதோ அஸௌ

பொருள் - பெரியபெருமானின் பாதுகையே! சரீரத்தில் ஆத்மா உள்ளது என்ற உண்மை அறியாமல் உள்ளவர்களால் அடைவதற்குக் கடினமாக உள்ளது; அளவற்று உள்ளது; இப்படிப்பட்டது என்று அறிய இயலாததாக உள்ளது; திருவரங்கத்தின் பெரிய நிதியாக உள்ளது - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனை, அபாரமான கருணை உள்ளத உனது குணம் காரணமாகவே, திருவரங்க வீதிகளில் அனைவரும் காணும்படிச் செய்கிறாய்.

290. ஸம்பத்யதே ஸமுசிதம் க்ரமம் ஆச்ரயந்த்யா
ஸத்வர்த்மநா பகவத: அபி கதிர்பவத்யா
ஈஷ்டே பதாவநி புந: க இவேதரேஷாம்
வ்யாவர்த்தநஸ்ய விஷுமாத் அபத ப்ரசாராத்

பொருள் - பெரியபெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் நல்ல வழியில் சென்று சஞ்சாரம் செய்வது என்பது, உனது அடிவைப்பு மூலமே உண்டாகிறது. இப்படி உள்ளபோது, மற்றவர்களைத் தீயவழிகளில் நடக்காமல் திசை திருப்பும் திறன் வேறு யாரிடம் உள்ளது?

291. ரங்கேச்வரேண ஸஹ லாஸ்யவிசேஷ பாஜோ
லீலோசிதேஷு தவ ரத்ந சிலாதலேஷு
மத்யே ஸ்திதாநி கசிசிந் மணிபாதரசேஷு
ஸப்யாந் விசேஷம் அநுயோக்தும் இதி ப்ரதீம:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் சஞ்சாரத்தின்போது, அவன் அங்காங்கு இரத்தினக்கற்கள் பதித்த இடங்களில் சற்றே நிற்கிறான். இவ்விதம் அவனுடன் நாட்டியம் செய்வது போல் செல்லும் நீ, அவனை நிறுத்த என்ன காரணம்? அந்தக் கோஷ்டியில் உள்ளவர்களிடம், “என்னில் பதிக்கப்பட்ட இரத்தினங்களா, இந்த மேடையில் பதிக்கப்பட்ட இரத்தினங்களா - இதில் எவை அழகாக உள்ளன?” என்று கேட்டு அறிவதற்கே என்று எண்ணுகிறோம்.

292. நித்யம் பதாவநி நிவேச்ய பதம் பவத்யாம்
நிஷ்பந்த கல்ப பரிமேய பரிச்சதாநி
ச்ருங்கார சீதலதராணி பவந்தி காலே
ரங்கேச்வரஸ்ய லலிதாநி கதாகதாநி

பொருள் - பெரியபெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பற்றும் பாதுகையே! ஏகாந்த சேவையின்போது உன் மீது திருவடிகளை வைத்து, அழகியமணவாளன் நிற்கிறான். அப்போது குடை, சாமரம் போன்றவை அசையாமல், ஓசை எழுப்பாமல் உள்ளன. இவ்விதம் உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் சஞ்சாரம் மிகவும் இன்பம் அளிப்பதாகவும், குளிர்ந்தும் உள்ளது.

293. போக அர்ச்சநாநி க்ருதிபி: பரிகல்பிதாநி
 ப்ரீத்யைவ ரங்கந்ருபதி: ப்ரதிபத்யமான:
 பச்யத்ஸு நித்யம் இதரேஷு பரிச்சதேஷு
 ப்ரத்யாஸநம் பஜதி காஞ்சநபாதுகே த்வம்

பொருள் - தங்கம் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! புண்ணியம் நிறைந்தவர்களால் அடியார்கள் ஸ்ரீரங்கநாதனின் சஞ்சாரத்தின்போது ஆங்காங்கு வழிநடை உபயம் நடத்தப்படுகிறது. அப்போது அந்த மண்டபங்களில் உள்ள குடை, சாமரம் போன்றவைகள் அந்த மண்டபங்களில் அப்படியே உள்ளன. ஆனால் உன்னை மட்டும் திருவடிகளில் சாற்றியபடி அவன் ஒவ்வொரு ஆசனத்தையும் சென்று சேர்கிறான்.

294. அந்த: த்ருதீய நயநை: ஸ்வயம் உத்தமாங்கை:
 ஆவிர்ப பவிஷ்யத் அதிரி்க்த முக அம்புஜைர்வா
 ந்யஸ்யந்தி ரங்கரஸிகஸ்ய விஹாரகாலே
 வாரக்ரமேண க்ருதிநோ மணிபாதுகே த்வாம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! புண்ணியம் செய்தவர்கள் தங்கள் புண்ணியத்தின் விளைவாக மூன்றாவது கண்ணையோ (சிவபதவி) அல்லது மூன்று தலைகளையோ (ப்ரம்மபதவி) அடைந்து விடுவார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீரங்கநாதன் சஞ்சாரம் செய்யும்போது, தங்கள் தலைகளில் உன்னை ஏந்தியபடி, அவனிடம் சேர்க்கின்றனர்.

295. ரங்கேச்வரே ஸமதிருட விஹங்கராஜே
 மாதங்கராஜ வித்ருதாம் மணிபாதுகே த்வாம்
 அந்வாஸதே வித்ருதசாரு ஸிதாதபத்ரா:
 ஸ்வர்கௌகஸ: ஸுபக சாமர லோல ஹஸ்தா:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் கருடன் மீது எழுந்தருளுகிறான். அப்போது உன்னைத் தேவர்கள், ஐராவதத்தின் மீது அமர வைத்தபடியும், சாமரங்கள் வீசியபடியும், வெண்குடை கவிழ்த்தபடியும் எழுந்தருள் செய்கின்றனர்.

296. விஷ்ணோ: பதம் கதிவசாத் அபரித்ய ஜந்தீம்
 லோகேஷு நித்ய விஷமேஷு ஸம்ப்ரசாராம்
 அந்வேதும் அர்ஹதி த்ருதாம் அகிலை: ஸுரேந்த்ரை:
 கங்கா கதம் நு கருடத்வஜ பாதுகே த்வாம்

பொருள் - கருடனைத் தனது கொடியில் கொண்ட பெரியபெருமாளின் பாதுகையே! கங்கை நதியானது மேடு பள்ளங்களில் ஓடும்போது, பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்து ஓட வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நீயோ எப்போதும் அவன் திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாமல் உள்ளாய். மேலும் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்று வேறுபாடு காணாமல் அனைவரின் தலையிலும் சமமாகவே ஆதரித்தபடி உள்ளாய். ஆகவே கங்கை உனக்கு எவ்விதம் ஒப்பாகும்?

297. பிஷாம் அபேக்ஷய தநுஜேந்த்ர க்ருஹம் ப்ரயாது:

குப்தயை கவாம் விஹரதோ வஹதச் ச தூத்யம்

தத்தாத்ருசாநி சரணாவநி ரங்கபர்த்து:

த்வத் ஸங்கமேந ஸுபகாநி விசேஷ்டிதாநி

பொருள் - திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மஹாபலியிடம் யாசகம் சென்றான், பசுக்களைக் காப்பாற்றும் விதமாக அவற்றுடன் திரிந்தான், பண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்றான் - இத்தனை தாழ்வான செயல்களைச் செய்தபோதும், ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் ஏன் தாழ்ந்து போகவில்லை என்றால் - உன்னுடைய தொடர்பினால் ஆகும்.

298. நிர்வ்யஜ்யமாந நவதாள லயப்ரதிம்நா

நிர்வந்த்ரணேந நிஜஸஞ்சரண க்ரமேண

ம்ருத்நாஸி ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே த்வம்

துக்காத் மகாந் ப்ரணமதாம் துரித ப்ரரோஹாந்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! உன்னால் பிரகாசம் பெற்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் நடை எவ்விதம் உள்ளது என்றால் - அனைவரும் காணும்படியும், வியப்பு அளிக்கும்படியும், தாளம் மற்றும் லயம் இணைந்ததாகவும், எந்தத் தடையும் இல்லாமலும் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட நம்பெருமாளின் நடை அழகைக் கண்டு வணங்குபவர்களின் பாவம் அனைத்தையும் நீ நசுக்கிவிடுகிறாய்.

299. நித்யம் ய ஏவ ஜகதோ மணிபாதரசேஷ

ஸத்தாஸ்திதி ப்ரயதநேஷு பரம் நிதாநம்

யோ அபி ஸ்வதந்த்ர சரித: த்வத் அதீந வ்ருத்தி:

கா வா கதா ததிதரேஷு மிதம்பசேஷு

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இந்த உலகைப் படைப்பது, இந்த உலகில் உள்ள அனைத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்திருப்பது ஆகிய

தன்மைகளை உடைய ஸ்ரீரங்கநாதனே உன் வசப்பட்டுள்ளான். இப்படி உள்ளபோது இந்த உலகில் உள்ள மற்ற அற்பர்கள் உனக்கு அடிமை என்று கூறவும் வேண்டுமா?

300. நிர்விஷ்ட நாக சயநேந பரேண பும்ஸா
ந்யஸ்தே பதே த்வயி பதாவநி லோகஹேதோ:
ஸ்வர்கௌகஸாம் த்வத் அநுதாவந அதத் பராணாம்
ஸத்ய: பதாநி விபதாம் அபதம் பவந்தி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஆதிசேஷனில் சயனித்துள்ள பெரியபெருமாள், இந்த உலகின் நன்மைக்காக எழுந்து, உன் மீது தனது திருவடிகளை வைக்கிறான். இதனால் உன் பின்னே வரும் ஆசை கொண்ட தேவர்களின் பதவிகள் எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லாமல் காப்பாற்றப்படுகின்றன.

301. சரத் உபகமகாலே ஸந்த்யஜந் யோகநித்ராம்
சரணம் உபகதாநாம் த்ராணஹேதோ: ப்ரயாஸ்யந்
ஜலதி துஹிது: அங்காத் மந்தம் ஆதாய தேவி
த்வயி கலு நிததாநி ஸ்வம் பதம் ரங்கநாத:

பொருள் - பாதுகாதேவியே! சரத் காலம் வந்தவுடன் பெரியபெருமாள் தனது யோக நித்திரையில் இருந்து எழுகின்றான். தன்னைச் சரணம் புகுந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எழுகின்றான். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் மடி மீது வைத்திருந்த தனது திருவடிகளை, மெதுவாக உன் மீது வைத்தபடி எழுகிறான்.

302. ஸ்ப்ருசஸி பதஸரோஜம் பாதுகே நிர்விகாதம்
ப்ரவிசஸி ச ஸமஸ்தாம் தேவி சுத்தாந்த கக்ஷயாம்
அபரமபி முராரே: பூர்வம் ஆபீரகந்யாஸு
அபிஸரண விதீநாம் அக்ரிமா ஸாக்ஷிணீ த்வம்

பொருள் - பாதுகாதேவியே! பெரியபெருமாளின் தாமரை போன்ற அழகிய திருவடிகளை நீ எந்தவிதமான தடங்கலும் இன்றி, மிகவும் எளிதாகத் தொடுகிறாய். அவனது அந்தப்புரங்களிலும் எளிதாகப் புகுந்து செல்கிறாய். அவன் க்ருஷ்ணனாக அவதாரம் செய்தபோது, இடைப்பெண்களுடன் விளையாடி மகிழ்ந்த நிலைக்கு நீயே முதல் சாட்சியாக உள்ளாய்.

303. ப்ரதிபவநம் அநந்யே பாதுகே த்வத் ப்ரபாவாத்
விவிதவபுஷி தேவே விப்ரமத் யூதகாலே
அபிலஷித ஸபத்நீ கேஹயாத்ரா விகாதம்
க்லஹயதி ரஹஸி த்வம் ஷோடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரம்

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உனது மகிமை காரணமாகக் க்ருஷ்ணன் பல உருவங்கள் எடுத்து, தனது பதினாறாயிரம் தேவிகளின் இல்லங்களில் ஒரே நேரத்தில் நின்றான். அவ்விதம் உள்ளபோது, ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் இருந்த க்ருஷ்ணன் மற்றவள் பற்றி நினைக்காமல் இருந்தான். இவ்விதம் அந்தந்த தேவிமார்கள், க்ருஷ்ணன் தனது இல்லத்தை விட்டு அகன்று விடக்கூடாது என்பதற்காக உன்னைப் பந்தயமாக வைத்தனர் (பந்தயம் என்றால் சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் பயன்படும் காய் ஆகும். ஆக, பாதுகை இல்லாமல் க்ருஷ்ணன் செல்ல மாட்டான் என்று உறுதி).

304. தடபுவி யமுநாயா: சந்ந வ்ருத்தௌ முகுந்தே
முஹு: அதிகமஹேதோ: முஹ்யதாம் யௌவதாநாம்
சமயிதும் அலம் ஆஸீத் சங்கசக்ராதி சிஹ்நா
ப்ரதிபத விசிகித்ஸாம் பாதுகே பத்ததி: தே

பொருள் – நம்பெருமாளின் பாதுகையே! யமுனை ஆற்றின் கரையில் ஒருநாள் க்ருஷ்ணன் கோபிகைகளுடன் விளையாடி நின்றபோது, திடீரென மறைந்து விட்டான். அவனைக் காணாமல் அந்தப் பெண்கள் திகைத்து நின்றனர். அங்கு இருந்த திருவடித் தடங்கள் யாருடையது என்ற ஐயம் அவர்களுக்கு எழுந்தது. சங்கு சக்ரத்துடன் கூடிய உனது அடையாளங்கள், அவை க்ருஷ்ணனின் அடிச்சுவடுகளே என்று அவர்களுக்குக் காண்பித்தன.

305. அதிகத பஹுசாகாந் மஞ்ஜுவாச: சுகாதீந்
ஸரஸிஜ நிலயாயா: ப்ரீதயே ஸங்க்ரஹீதும்
ப்ரகடித குணஜாலம் பாதுகே ரங்கபந்தோ:
உபநிஷத் அடவீஷு க்ரீடிதம் த்வத் ஸநாதம்

பொருள் – பெரியபெருமாளின் பாதுகையே! அனைத்து வேதங்களின் சொற்களையும் கொண்ட சுகர் போன்ற மஹரிஷிகளை, தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீநங்கநாச்சியாரின் மகிழ்வுக்காக ஸ்ரீரங்கநாதன் பிடிக்க முயல்கிறான். இதனால் அவர்களைத் தேடி உபநிஷத்துக்கள் என்ற காட்டில், தனது உயர்ந்த கல்யாண குணங்கள் என்ற வலை விரித்து, அவர்களைப் பிடிக்க எத்தனிக்கிறான். இந்தச் செயல் உன்னுடன் இணைந்தே நடைபெறுகிறது.

306. முநி பரிஷதி கீதம் கௌதமீ ரக்ஷணம் தே

முஹூ: அநுகலயந்த: மஞ்ஜுவாச: சகுந்தா:

உஷஸி நிஜ குலாயாத் உத்திதா: தண்டகேஷு

ஸ்வயம் அபி பதரசேஷ ஸ்வைரம் ஆம்ரேடயந்தி

பொருள் - பெரியபெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! தண்டகாரணயத்தில் உள்ள முனிவர்கள், பர்ண சாலைகளில் நீ செய்த அஹல்யை ரக்ஷணம் குறித்துக் கூறியபடியே இருந்தனர். இதனைக் கேட்ட அங்குள்ள கிளிகள், அதே சொற்களைக் காலையில் தங்கள் கூடுகளில் இருந்து விழித்து எழும்போது, மீண்டும் மீண்டும் கூறியபடியே திரிகின்றன.

307. யம நியம விசுத்தை: யம் ந பச்யந்தி சித்தை:

ச்ருதிஷு சுளகமாத்ரம் த்ருச்யதே யஸ்ய பூமா

ஸுலப நிகில பாவம் மாம்ஸ த்ருஷ்டே: ஜநஸ்ய

ஸ்வயம் உபஹரஸி த்வம் பாதுகே தம் புமாம்ஸம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ப்ரம்மசர்யம், அஹிம்சை, ஸத்யம், திருடாமல் உள்ள தன்மை, சொத்து சேர்க்காமல் உள்ள தன்மை ஆகிய ஐந்தும் யமம் எனப்படும். வேதம் ஓதுதல், ஆசாரம், மனநிறைவு, தவம், எப்போதும் பகவத் நினைவு ஆகிய ஐந்தும் நியமம் எனப்படும். இவை இரண்டும் உள்ள தூய்மையான மனம் கொண்ட யோகிகளால் கூட எம்பெருமானைக் காண இயலாது; அவனுடைய பெருமை என்பது அனைத்து வேதங்களின் மூலம் கூட, உள்ளங்கை அளவு மட்டுமே கூறப்பட்டது; இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனை மனிதர்களின் மாமிசக் கண்ணாலேயே காணும்படி, நீ அவனை எழுந்தருளப் பண்ணி வருகிறாய்.

308. நிதிம் இவ நிரபாயம் த்வாம் அநாத்ருத்ய மோஹாத்

அஹம் இவ மம தோஷம் பாவயந் க்ஷுத்ரம் அர்த்தம்

மயி ஸதி கருணாயா: பூர்ணபாத்ரே த்வயா கிம்

பரம் உபகமநீய: பாதுகே ரங்கநாத:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! பெரியபெருமாள் என்ற பெரிய நிதியை உடையவளாக நீ உள்ளாய். உன்னை அலட்சியம் செய்துவிட்டு, நான் அற்பமான பொருள்களின் பின்னே செல்கிறேன். ஸ்ரீரங்கநாதனின் தயை முழுவதும் வந்து நிரம்பும் இடமாக நான் உள்ளபோதும், அவன் என்னிடம் உள்ள குற்றத்தை மட்டுமே காண்கிறானே! இப்படி உள்ளபோது நீ அவனை, என்னை விட்டு வேறு நல்லவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றுவிடுவது சரியா? (என்னிடம் கொண்டுவந்தால் அல்லவா நான் பிழைப்பேன்)

309. கமபி கநகஸிந்தோ: ஸைகதே ஸஞ்சரந்தம்
 கலச ஜலதி கந்யா மேதிநீ தத்த ஹஸ்தம்
 அநிசம் அநுபவேயம் பாதுகே த்வயி அதீநம்
 ஸுசரித பரிபாகம் ஸூரிபி: ஸேவநீயம்

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! காவேரியின் மணல்திட்டில் ஸ்ரீரங்கநாதன் சஞ்சரிக்கிறான். அவன் ஸ்ரீதேவியாலும் பூதேவியாலும் சூழப்பட்டு உள்ளான். சிறந்த புண்ணியங்களின் பயனாக உள்ளான். நித்யசூரிகளால் என்றும் போற்றப்பட்டபடி உள்ளான். உன்னிடம் எப்போதும் வசப்பட்டு உள்ளான். இப்படிப்பட்ட இந்த ஸ்ரீரங்கநாதனை நான் எப்போதும் வணங்கியபடி இருப்பேனாக.

310. பரிஸரம் உபயாதா பாதுகே பச்ய மாத:
 கரண விலயகேதாத் காந்திசீகே விவேகே
 புருஷம் உபநயந்தீ புண்ணரீகாசஷம் அக்ரே
 புந: உதர நிவாஸ க்லேச விச்சேதநம் ந:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தாயே! கண் முதலான புலன்கள் ஒடுங்கும் மரண காலத்தில், அந்த வேதனை தாங்காமல் எனது விவேகம் குறையக்கூடும். அந்த நேரத்தில் நீ செய்ய வேண்டியது என்ன? தாமரை மலர் போன்ற அழகான கண்கள் உடையவனும், மீண்டும் கர்ப்பவாசம் (பிறவி) ஏற்படாமல் தடுக்கும் திறன் உள்ளவனும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதனை என் எதிரில் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, என்னைக் காண்பாயாக.

311. ஸா மே பூயாத் ஸபதி பவதீ பாதுகே தாபசாந்த்யை
 யாமாருடோ திவமிவ சுபை: சேவ்யமானோ மருத்பி:
 ஸௌதாமிந்யா ஸஹ கமலயா ஸஹயஜா வ்ருத்தி ஹேது:
 காலே காலே சரதி கருணாவர்ஷுக: க்ருஷ்ண மேக:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஆகாயம் போன்ற உன் மீது ஸ்ரீரங்கநாதன் ஏறுகிறான். தேவர்கள் என்ற காற்றின் மூலம் ஆராதிக்கப்படுகிறான். காவிரியின் பெருமையை அதிகப்படுத்தும் விதமாக, அவள் மீது கருணை என்ற மழையைப் பொழிகிறான். மஹாலக்ஷ்மி என்ற மின்னலால் அணைக்கப்பட்ட க்ருஷ்ணன் என்ற அந்தக் கரிய மேகம், இவ்விதமாக சஞ்சாரம் செய்தபடி உள்ளது. இப்படிப்பட்ட இந்த சஞ்சாரத்திற்கு உதவும் நீ, எனது தாபத்தைத் தீர்க்கவேண்டும்.

312. ஸத்யாத் லோகாத் சகல மஹிதாத் ஸ்தாநதோ வா ரகூணாம்
 சங்கே மாத ஸமதிக குணம் ஸைகதம் ஸஹ்யஜாயா:
 பூர்வம் பூர்வம் சிரபரிசிதம் பாதுகே யத் த்யஜந்த்யா
 நீத: நாத: ததிதம் இதரத் நீயதே ந த்வயா அஸௌ

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகை! தாயே! அனைவராலும் புகழப்படும் இடமாக உள்ள ஸத்யலோகம், ரகுவம்சத்தினரின் உரிமையான அயோத்தி ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் திருவரங்கத்தில் உள்ள காவேரியின் கரையானது மிகவும் மேன்மை பெற்றது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏன் என்றால் – தான் நீண்ட காலம் இருந்து வந்த இடங்களை விட்டு, உன்னால் இந்தக் கரைக்கு அல்லவோ திருவரங்கன் கொண்டு வரப்பட்டான். இங்கிருந்து அவன் வேறு எங்கும் செல்லவில்லை அல்லவா?

313. அக்ரே தேவி த்வயி ஸுமநஸாம் அக்ரிமை அந்தரங்கை:
 விந்யஸ்தாயாம் விந்யகரிம் ஆவர்ஜிதாத் உத்தமாங்காத்
 தத்தே பாதம் தரமுகுளிதம் த்வத் ப்ரபாவாதி சங்கீ
 தேவ: ஸ்ரீமாந் தநுஜமதந: ஜைத்ரயாத்ராஸு அநந்ய:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகாதேவியே! அசுரர்களை வெற்றி கொள்ளும் பொருட்டு திருவரங்கன் புறப்படுகிறான். அப்போது தேவர்களில் முதல்வர்களாக உள்ள கிங்கரர்கள், மிகவும் வணக்கத்துடன், தங்கள் தலை மீது வைத்திருந்த உன்னை மிகவும் மெதுவாக திருவரங்கன் முன்பாக வைக்கின்றனர். தேவர்களின் தலைவனும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் கூடுவனும், அசுரர்களின் சத்ருவும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் உனது பெருமையை முழுவதுமாக அறிவான் அல்லவா? ஆகவே உன் மீது தனது திருவடியை வைக்கவேண்டும் என்று சங்கோஜம் அடைந்து, மெதுவாகத் தனது திருவடி விரல்களை தயக்கத்துடன் மடக்கியபடி வைக்கிறான் .

314. பெளர உதந்தாத் பரிகலயிதும் பாதுகே ஸஞ்சரிஷ்ணோ:
 வ்யக்தா வ்யக்தா வசிக விசிகா வர்த்தநீ ரங்கபர்த்து:
 வேலாதீத ச்ருதி பரிமனை: வ்யக்திம் அப்யேதி கால்யே
 விந்யாஸை: தே விபுதபரிஷத் மௌளி விந்யாஸ த்ருச்சயை:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! திருவரங்கத்தில் உள்ள மக்களின் குறை நிறைகளை அறிந்து கொள்ளும்விதமாக திருவரங்கன் சஞ்சாரம் செய்கிறான். அவன் சென்று விட்டுப் போன வழி எங்கும் உனது அடையாளங்கள் புலப்படும்,

புலப்படாமலும் உள்ளன. வேதவாஸனை உடைய தேவர்கள், அந்தச் சுவடுகளை வணங்கியபோது, அவர்களது க்ரிடங்களின் சுவடுகளும் அங்கு படிந்து விடுகிறது. இதன் மூலம் அந்தச் சிறு சிறு வீதிகளிலும், மறுநாள் காலையில் உனது சுவடுகள் மிகவும் ப்ரகாசமாகத் தெரிகின்றன.

316. பவதீம் பரஸ்ய புருஷஸ்ய ரங்கினோ
மஹிமாநமேவ மணிபாது மந்மஹே
கதம் அந்யதா ஸ்வ மஹிம ப்ரதிஷ்டித:
ப்ரதி திஷ்டதி த்வயி பதாத் பதம் ப்ரபு:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! மிகவும் உயர்ந்தவனும், பரமபுருஷனும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதனின் பெருமைகளே உனது வடிவம் எடுத்து வந்ததாகவே நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அப்படி இல்லையென்றால், நிலை பெற்று நிற்கும் திருவரங்கன் எவ்விதம் ஒவ்வொரு அடியெடுத்து வைக்கும்போதும் உன்னிடம் உள்ளான்?

317. திதி: அஷ்டமீ யத் அவதார வைபவாத்
ப்ரதமா திதி: த்ரிஜகதாம் அஜாயத
மணிபாதுகே தம் உபநீய வீதிகாஸு
அதிதீகரோஷி தத் அநந்ய சக்ஷுஷாம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! திருவரங்கன் க்ருஷ்ணனாக அவதரித்த காரணத்தினால் அஷ்டமி திதி என்பது மூன்று உலகங்களுக்கும் மிகவும் முக்கியமான திதியானது. இப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை நீ திருவீதிகளில் எழுந்தருள் பண்ணிக்கொண்டு வருவதன் மூலம், அவனை மட்டுமே பார்த்து, மற்ற எதனையும் பார்க்காமல் உள்ள பரமைகாந்திகளுக்கு, அவனை நீ அதிதி ஆக்குகின்றாய் (அதிதி என்றால் விருந்தினர்).

318. அபார ப்ரக்யாதே: அசரண சரண்யத்வ யசஸா
நநு த்வம் ரங்கேந்தோ: சரண கமல்ஸ்யாபி சரணம்
யயாலப்ய: பங்குப்ரப்ருதிபி: அஸௌ ரங்கநகர
ப்ரதோஸீ பர்யந்தே நிதி: அநகவாசாம் நிரவதி:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! திருவரங்கனின் திருவடித்தாமரைகள், வேறு எந்தவிதமான கதி அற்றவர்களையும் காப்பாற்றும் புகழ் கொண்டதாகும். அத்தகைய திருவடிகளுக்கும் அடைக்கலம் அளிப்பது நீ அல்லவா? மிகவும் உயர்ந்த வேதங்களுக்கும் நிதி போன்று உள்ளவன் நம்பெருமாள் ஆவான். அவன் திருவரங்கத்தில் உள்ள உடல்

ஊனமுற்றவர்கள் இடம் தேடி வந்து, அவர்களாலும் அடையத்தக்கவனாக உள்ளது உன்னால் அல்லவா?

319. தத் தத் வாஸக்ருஹ அங்கண ப்ரணயிந: ஸ்ரீரங்க ச்ருங்காரிண:
வால்லப்யாத் அவிபக்த மந்தர கதி: த்வம் மே கதி: பாதுகே
லீலா பங்கஜ ஹல்லக உத்பல களத் மாத்வீக ஸேக உத்திதா
யத்ர ஆமோத விகல்பநா விவ்ருணுதே சுத்தாந்த வாரக்ரமம்.

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! திருவரங்கள் அந்தந்த பிராட்டிகளின் இல்லத்திற்குச் சென்று வரும்போது, ஒவ்வொரு மலரின் நறுமணம் அவன் மீது உண்டாகிறது. ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் இல்லம் சென்றபோது தாமரைமலரின் மணம், பூமாதேவியின் இல்லம் சென்று வரும்போது செங்கழுநீர்மலரின் மணம், நீளாதேவி இல்லம் சென்று வரும்போது கருநெய்தல் மலரின் மணம் ஆகியவை அவன் மீது வீசுகிறது. இதன் மூலம் அவன் எங்கு சென்று வந்தான் என்று அறிய இயல்கிறது. இவ்விதம் அவனுக்கு அந்தரங்க சேவை செய்பவளாக, அவனுடன் மெதுவாக நடந்து செல்லும் நீயே எனக்குச் சரணம் ஆகிறாய்; எனக்கு அனைத்து நன்மைகளும் அளிப்பாயாக.

320. ஸம்பவது பாதரக்ஷே ஸத்ய ஸுபர்ண: ஆதி: ஓளபவாஹ்ய கண:
யத்ராஸு ரங்கபர்த்து: ப்ரதம பரிஸ்பந்த காரணம் பவதீ

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் சஞ்சாரம் செல்வதற்கு அவனுக்கு வாகனங்களாக ஸத்யன், கருடன் என்று பலரும் இருக்கக்கூடும். ஆனால் இவர்களுக்கு முன்பாக அவன் முதல் அடி எடுத்து வைப்பதற்கு நீ அல்லவோ காரணமாக உள்ளாய்?

**ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகள் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்
ஸஞ்சார பத்ததி ஸம்பூர்ணம்**

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்